

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֶשֶׁת תְּזַרְיעַ - כּחוֹ שֶׁל דְּבוּר

"נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן"

(ויקרא יג, ט)

מיותר לציין, שהשתיים נבהלו מאוד, מאחר שלפתע פתאום הבינו את גודל הרעה שעשו, עד כדי כך שבגללן החתן יעזוב את השידוך. לאחר שהבינו שהגזימו בדבריהן, תיכף ומיד פנו אל הרבנית ואמרו לה: "אל תקחי את העניינים כל כך ברצינות... אנחנו הגזמנו מעט, כדרכן של בנות, לא התכוונו עד כדי כך, שבנך יעזוב את השידוך".

אבל הרבנית, שכמובן לא היתה אמו של החתן, ברצונה לגרום לכך, שהבנות הללו לא תעזנה יותר לדבר לשון הרע כל ימי חייהן, עמדה על דעתה, שדווקא השיחה הקודמת, שהיתה כעין מסיח לפי תומו, נשמעת לה יותר אמיתית מה"התנצלות" הנוכחית. וכן, כך אמרה, כשתגיע הביתה תשכנע את "בנה" לעזוב את השידוך. **הבנות פרצו בבכי, אבל הרבנית לא חזרה בה...** ומה שברור, שהשתיים הללו להבא ייזהרו מאוד, ממה שמוציאות מן הפה.

הבעיה העיקרית שלנו בחטא לשון הרע, היא, שאין אנו קולטים בו במקום את גודל הסבל והצער, שייגרמו למי שאנחנו מדברים עליו. נראה לנו שאין בכוח הדיבור לפעול הרבה "הרי בסך הכל דיברנו, ומה כבר יכול לצאת מזה!?!". וכל זה בנוסף שהדיבור הרע מזיק למספר וגורם להביא עליו מידת הדין חלילה, וכדברי דוד המלך: "שִׁמְרֵ פִּי וּלְשׁוֹנִי שִׁמְרֵ מִצְרֹתַי נִפְשׁוֹ" (משלי כא, כג).

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

וכי מה קשור נגע הצרעת אל הכהן?

מלמדים אותנו חז"ל, שבניגוד לדעת בני האדם, הרואים במחלה "קלקול גופני" עלינו לדעת, שאין הדבר כן, אלא כל מחלה נובעת מקלקול בנפש האדם, מחסרון רוחני. אדם זה שקיבל את הצרעת, נגוע היה בחטא לשון הרע, ולכן מחוייב הוא לבוא אל הכהן, שעליו נאמר (מלאכי פ"ב, ז): "שִׁפְטֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקֶשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלְאָךְ ה' צְבָאוֹת הוּא", ולכן רק הוא מסוגל לרפא את חטאי הלשון, שכוחו ההרסני רב.

מספר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א על רבנית צדקנית שנסעה פעם באוטובוס, ומאחריה ישבו שתי בנות סמינר, שדיברו לשון הרע על אחת מחברותיהן, שהתארסה בליל אמש. השתיים דיברו וגיננו את הבת בכל כינויי הגנאי האפשריים, ומסקנת הדברים הייתה, שצריך לרחם על החתן "האומלל" שהתארס עימה.

והנה לפתע הסתובבה הרבנית המדוברת אל שתי הבנות ואמרה להן: "אני מאוד מודה לכן על הדברים ששמעתי זה עתה". והסבירה את דבריה, שהחתן, שהתארס עם הבת, שדיברו עליה הוא לא אחר מאשר בנה, ולכן אני מודה לכם על הדברים, כי אני הולכת לביתי ואספר לבן שלי את כל הדברים, שיצאו מפיכן, ואשכנע אותו לעזוב את השידוך במהירות האפשרית...

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה -
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.יש כדורי
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
שמירית בת חנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר -
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זהרה
דוד בן נזה
כל עם ישראל

29/03/2014		כ"ט אדר ב תשע"ד	
פרשת תזריע			
הפטרה: (ו) "כה אמר" - יחזקאל מ"ה (א) "כל העם" - יחזקאל מ"ה			
ר"ת	יציאה	כניסה	
20:18	19:34	18:18	י"ב
20:15	19:35	18:35	ת"א
20:16	19:35	18:27	חיפה
20:16	19:35	18:37	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה - הכשרת כלים לפסח - חלק א

אדם הרוצה להשתמש בפסח באותם כלים, שמשמש בהם כל השנה, האם רשאי וכיצד?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

- **סכומים מטבח**- יש אפשרות להשתמש על ידי הגעלה. הווה אומר, שנותן סיר עם מים ע"ג האש, ובשעה שהמים מבעבעים, נותן לתוכם את הסכום. ותיכף לאחר מכן שוטף במים קרים.
- **פלטה חשמלית**- די שיערה עליה מים רותחים ישר מן הקומקום, לאחר שרתחו המים. ולאחר שינקה היטב את הפלטה מכל חשש חמץ. ואם רוצה להחמיר ולשים עליה נייר כסף - תבוא עליו ברכה.
- **מחבת**- די בהגעלה, שנותנו לתוך מים רותחים. אולם, אין הדברים אמורים במחבת מסוג "טפלון" שלא מועיל לו הכשר וחיוב לקנות חדש לפסח.
- **סירים**- היות ומבשלים בהם גם חמץ חייבים להכשירם על ידי הגעלה במים רותחים. וקודם לכן חייב לרחצם היטב ולנקותם מכל לכלוך.

ראיה למרחקים

עד כמה רבותינו הרחיקו בראייתם הרוחנית - אי אפשר לתאר ולשער! ולעיתים האדם עלול לתהות על 'מעשה הגדולים', חלילה, בשל ראייתו הצרה. מסופר על הבעל שם-טוב הקדוש, אור שבעת הימים, רבי ישראל בעל שם-טוב זצוק"ל, שהגיע פעם אחת במסעיו (שכן כך הייתה דרכו של רבינו להלך מעיר לעיר ומכפר לכפר ולדרוש ולחזק את הקהל באמונה שלימה באבינו שבשמים) לקהילה הקדושה חמעלניק, ושם היה בעל מגיה, אחד ואשתו ל"ע הייתה חולה.

האכסניה, שבה שכן רבנו, הייתה סמוכה לביתו של האב"ד שהיה חתנו של ה'פרי חדש' (הגאון רבי חזקיה די סילווא). ובא הבעל מגיה לרבנו הקדוש (כיוון ששמע הבעש"ט הקדוש שהיה מלומד בנסים ורבים זכו לישועות על ידו), כדי לבקש ממנו, שייתן רפואה לאשתו. למרבה הפלא הבעש"ט לא רצה ולא הסכים לכך. ולא עוד, אלא שרגז עליו ודיבר אליו דברים לא טובים, והוקשה הדבר להרב אב"ד הנ"ל.

לעת ערב כשהלכו כולם, שאל הרב את הבעש"ט: "מפני מה לא רצה כבודו לרפאות את האישה?!" והשיב רבינו: "כיוון שהיא צדקנית, ומחמת חולשתה מגינה על העיר מן הליסטים שביער! וכשיכלו הליסטים מהיער, ממילא תחזור לבריאותה". המשיך להקשות האב"ד ושאל: "ומפני מה רגז על הבעל מגיה כל כך?!" והשיב רבינו: "ראיתי ששורים עליו דינים, ובהם הרוגז ביטלתי הדינים ממנו, והייתה נפשו לשלל".

מעשה חסד ושכרו

להלן סיפור מופלא, המעובד מהספר "ברכי נפשי" של הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א ומובאים ע"י ר' מיכאל צורן הי"ו ובו ניתן לראות כי כאשר אדם המבקש לגמול חסד - בשמים מיטיבים עימו, וייתכן ובכך יהיה סיפור הצלתו. וכן ניתן לראות, כי בכל דבר המתרחש בעולמנו, אפשר לראות ולהזכיר את שמו של ה' יתברך לעד ולעולמי עולמים. צריכים אנו רק לפתוח את העיניים ולראות. ומעשה שהיה - כך היה:

באחת מערי המרכז, התמוטט מנוף ענק באתר בניה. המנוף נפל על הקראון, שבו מתבצעות המכירות. בקראון זה יושבים בדרך קבע שני אנשים, הנימנים על הנהלת האתר. אנשי ההצלה, שחשו לזירת האסון, היו בטוחים, שהשניים שהיו במקום - ולא נשאר מהם שריד ופליט.

והנה, בהגיעם אל שרידיו של הקראון, שנמחץ כולו, שמחו מאוד לשמוע, שהשניים לא היו בו בעת ההתמוטטות, וחייהם ניתנו להם לשלל. מה התברר? דקה אחת לפני האסון, לא יותר מדקה, הגיעה משאית לאתר הבניה, והשניים התחרו האחד ברעהו, מי יגיע ראשון אל נהג המשאית - כדי להגיש לו כוס מים צוננים... שניהם יצאו מהקראון, ואחרי דקה קרס המנוף על הקראון. למדים אנו ממעשה מופלא זה שהיות וביקשו לגמול חסד עם הנהג- הצילים הבורא ממוות נוראי וודאי...

אי"ה גם השנה יהא ניתן להשיג מצות מהודרות בנוסח ספרדי (עבות ורכות) בהשגחה מהודרת.
למעוניינים, נא לפנות לרב אליהו פנחסי שליט"א בטל' 052-6329144
מניסיון שנים עברו, אותם שלא נרשמו מראש אזל עבורם המלא!

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 052-6329144

המקובל הגאון הרב שלמה אלישיב (עליאשאו) זצ"ל - נולד בזאגר שבליטא ב-י"ב בטבת ה'תר"א (1840). מצאצאי האריז"ל והמקובל רבי שמשון מאוסטרופולי. מגיל צעיר, ניכר בו, כישרון וזיכרון מופלאים ומידות טובות. בגיל 13 עבר למינסק, ובמשך שש שנים עבר על כל הש"ס והרמב"ם. לאחר נישואיו בהיותו כבן עשרים עבר לעיר שאוול אל בית חותנו. שם החל לכהן כדין בבית דינו של ר' יוסף זכריה שטרן (רבה של שאוול). **תוך זמן קצר חזר בו ועזב את משרתו, מפני שברוב ענוותנותו חשב, שאינו ראוי לכך.** לאחר שנולד בנו עבר לטלז, שם למד בישיבת טלז וחי בפרישות והחל ללמוד קבלה בלילה (ממקובל נסתר).

בשנת ה'תרע"ה (1914) בגירוש שאוול לעת זקנותו נאלץ להבריח את משפחתו מן העיר להאמלא. בשנת ה'תרפ"ד (1923) עלה לארץ לאחר שר' אברהם יצחק הכהן קוק (הרב הראשי לא"י) סייע בידו להשיג אשרת עליה (סרטיפיקט). הוא התיישב בירושלים בבתי נייטין. רבים פנו אליו ליטול עצה וברכה והעידו, כי תפילתו עשתה פירות. היה מאזין לכל הנדכאים ושבורי הלב ובסבר פנים ומחזק ומעודד כל מר נפש. **מברכותיו והבטחותיו לא היה נופל דבר מדבריו ארצה. ענוותן מופלא.** נהג לסגור עצמו בחדרו, כשהוא עטוף בטלית ומעוטר בתפילין ועוסק יומם ולילה בנגלה ובנסתר. **גם בהיותו במחיצת אחרים לא שח שיחה בטלה.** תלאות רבות סבבו את חייו, **עני מופלג היה ובעל אמונה עצומה בבורא.** המקובל רבי חיים שאול דוויק ביקש ממנו הסכמה על ספרו בקבלה "איפה שלימה".

נפטר ב- כ"ז באדר ה'תרפ"ו (1926) פרשת ויקהל (בה קוראים בתורה "לשם שבו ואחלמה"). חי כ-86 שנים. **כשנפטר העלו את מיטתו למעלה הר הזיתים והחלו להתעסק בקבורתו זכו כל המשתתפים לראות בעיניהם "עמודא דנורא" כעין מראה הקשת תחת כיפת השמים ממזרח למערב, אשר נשאר עד סתימת הגולל.** ציונו בהר-הזיתים (חלקה ז'-פרושים) בירושלים.

אביו: ר' חיים חייקל. אשתו: מרת בת שבע אסתר (בגיל 19 התחתן). **בנו:** ר' יצחק **מרבתי:** אביו, ר' חיים חייקל, ר' גרשון תנחום (רבה של מינסק).

תלמידיו-חבריו: המקובל ר' אהרן שלמה מהרי"ל (בעל "טועמיה חיים זכו"), ר' אברהם יצחק הכהן קוק, ר' אריה לוי, ר' ישראל מאיר הכהן מראדין (ה"חפץ חיים").

מספריו: **ילשם שבו אחלמה** - מכיל ארבעה שערים וכולל ביאור והרחבה לשיטת האריז"ל ושיטות מקובלים אחרים

אין ספק, כי על הרב שרתה רוח-הקודש ועל כך יעיד הסיפור המופלא הבא: פעם ר' אריה לוי (חותנו של פוסק הדור ר' יוסף שלום אלישיב זצ"ל נכד רבינו) נפגש עם אחד מידידיו והלה הקיפו בספקות מסביב לחכמת האמת. באותו יום הזמין שליחו של רבי שלמה אלישיב את רבי אריה לבוא אליו באופן דחוף. **לאחר בואו שוחח עמו רבי שלמה והעלה בפניו תשובות לכל אחד מהספקות, שאותו ידד העלה בפניו.**

הרבנית סיפרה בתום לב, כי במשך שנים שמעה מחדרו של רבי שלמה קול נוסף הלומד אתו קבלה, **אבל לא הרהיבה עוז לשאול את בעלה בדבר הקול, שהיא שומעת מחדרו.**

כיצד הגיע רבי שלמה לסלילת דרכים עמוקות כאלו בעולם הקבלה? מחותנו, רבי אריה לוי זצוק"ל, כתב עליו: "טרם נכנס לפרדס חכמת האמת, מילא כריסו בש"ס בבלי, ירושלמי ופוסקים... למד הרבה ספרי מוסר, והספר 'ראשית חכמה' היה שגור על לשונו. אחר כך למד ספרי מחקר מרבתינו הראשונים ז"ל. למד כל ספרי הרמ"ק הקדוש ז"ל, וספרי החסיד מורנו רבי משה חיים לוצאטו זצוק"ל, למד זוהר הקדוש ו'ספר היצירה' עם פירושי וביאורי הגר"א וכל ספרי הגר"א, ואחר כל נכנס לפרדס להבין בתורת האר"י הקדוש זיע"א, ואור תורתו נקנתה לו בכל המ"ח דברים שהתורה נקנית בהם".

כדי להבין, עד כמה גדולה כוחה של מילה טובה מסופר כי אל בעל "הלשם" רבי שלמה אלישיב זצ"ל, הגיעה משלחת רבנים שנשלחו על ידי רבינו הגאון הבן איש חי זצ"ל, להביע בפניו את התועלת העצומה, שיש להם מספרו החשוב "לשם שבו ואחלמה", מששמע זאת רבי שלמה זצ"ל פרץ בבכי ואמר להם בכאב עצור: **"אם הייתם באים כמה שנים קודם, הייתי מחבר עוד ספר בנושא זה, אבל אני לתומי חשבתי, שהספר שכבר הוצאתי לאור לא מעסיק אף אחד ואין דורש אותו, ולכן לא היה לי את הכח והמרץ לערוך עוד כרך בסידרה, אבל, אם הייתי יודע, כמה תועלת הביא הספר, היה זה נותן לי את העוז והכח לחבר עוד ספר. אבל כעת מאוחר, כי אין זה כבר בכוחי!"**

בשנת ה'תע"ר (1909) היה לאחד ממקורביו משפט פלילי אשר עפ"י החוק היה צפוי לקבל עונש של מאסר ממושך ועבודת פרך. אותו האישי פנה לרבינו והודיע צערו לפניו. רבינו כיוון את השעה להתפלל בעת המשפט ולמרבה הפלא ובניגוד לכל התחזיות יצא הלה זכאי לגמרי בדין, וכל העיר רעשה מכוח תפילתו של ה"לשם" שבקעה רקיעים.

יפר ר' אליהו דושניצר, שה'חפץ חיים' שמע עליו, כי נוסע הוא לעיר שאוול ושלה אחריו את חתנו לומר לו, שישתדל לראות את פני רבינו שלמה אלישיב, בטעמו "שכן בעולם הזה עוד ניתן לראותו, אך בעולם הבא, מי יודע אם נזכה לכך". ועוד הוסיף ואמר: "אנחנו בונים למטה ומכוונים נגד מעלה, אך הוא הקדוש, באשר נהירין לו שבילי עולמות עליונים, הרי הוא בונה בשמים באפון ישיר עליותיו". גדולי הדור הגדירו אותו "מארי דרזין", ו"גאון עולם בחכמת האמת". החזון אי"ש העריך מאד את כתביו, ונסע עד למקום מרוחק על מנת לקנות אותם, **הוא החשיבו כאחד מתלמידי הגר"א המקובלים.**

מאמרותיו: עוד לא נברא הסבון, שיוכל לנקות מחשבה רעה.

היה זה לפני כשלושים שנה. חיה גרוסמן, אז נערה בת שש-עשרה וחצי, למדה בבית-הספר העל-יסודי "בית חנה" בצפת. על ידי ביה"ס אורגן טיול לקברי צדיקים בגליל וחיה נסעה לטיול עם כל החברות. הכול היה נחמד, עד לאותו רגע מר ונמהר. באחד האתרים שיחקה חברה עם ענף עץ, תמים למראה, ובתנועה לא זהירה פגעה בפניה של חיה, וחוד דוקרני חדר לעינה הימנית.

בן רגע התנפחה העין ואיבדה את צורתה. כל פניה של חיה התעוותו, והגרוע מכול – היא לא ראתה מאומה באותה עין. חיה הובהלה לבית-הרפואה ולאחר בדיקות ראשוניות מצאו הרופאים כי העין "ל"ע נפגעה קשות. לפי חוות-דעתם, היא איבדה כליל את כושר הראייה באותה עין.

הוריה של חיה, הרב יצחק דוד גרוסמן שליט"א, רבה של מגדל העמק, ורעייתו, לא חסכו כל מאמץ מטובת בתם. הם לקחוה לבדיקות אצל רופאים שונים, מהמומחים בתחומם בארץ, אך בפי כולם היו אותן מילים כואבות: **לא ניתן לעשות דבר, כדי להשיב לחיה את מאור עינה הימנית.**

כעבור תקופה הזדמן לרב גרוסמן לטוס לארצות הברית, לצורך התרמה לטובת מוסדות "מגדל אור" שבראשותו. לקראת הנסיעה נודע לו על רופא עיניים מומחה בעל שם בינלאומי, שמנהל קליניקה במנהטן.

הרב גרוסמן התלבט אם יש טעם לטרטר את הבת, לאחר שכל כך הרבה רופאים פסקו פה אחד, כי לא ניתן לשנות את מצבה. הוא החליט לשאול את פי הרבי מליובאוויטש. תשובת הרבי הייתה: "נכון הדבר". וכך, מצוידת בתיק רפואי רב מסמכים, ומאובזרת במשקפיים כהות מיוחדות המסתירות את מראה-הפנים המעוות, עלתה חיה עם אביה אל המטוס, לפני-יורק.

היה זה ראש-חודש כסלו ה'תשמ"ו. ראשית דבר, פנה הרב גרוסמן עם בתו אל הרבי, לבקש את ברכתו לפני הבדיקה הגורלית. האב והבת תלו תקוות רבות בבדיקה, שנערכת על פי הנחיית הרבי, ורצו לקבל ברכה נוספת, פנים אל פנים. בשעה עשר בבוקר בדיוק המתין הרב גרוסמן עם בתו בפתח בנין 770, בית-מדרשו של הרבי. זו השעה בה מגיע הרבי מביתו. הרבי הגיע, נכנס לבניין וחילק מטבעות לצדקה לילדים שעמדו שם. הרב גרוסמן פנה אל הרבי בהתרגשות עזה: "רבי, אני מבקש ברכה לרפואה שלמה עבור בתי". הרבי השיב: "אמן", והוסיף: "תזכה לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים". **לאחר מכן הביט הרבי ממושכות בחיה ואמר לה: "רפואה שלמה!"**

הרבי נכנס לחדרו והרב גרוסמן פנה אל בית-הכנסת. חיה נותרה בחוץ. ברגע מסוים, מבלי שתבין למה, התפרקו לפתע משקפיה. חיה אחזה בחלקי המשקפיים, מנסה לבחון אם ניתן לחברם חזרה, ואז שמה לב, כי הכאב התמיד, שחשה בעין פסק. גם ההפרשות הבלתי נעימות מהעין, שהיו מנת חלקה מאז הפגיעה, חדלו.

בתחילה חשבה, כי היא הוזה. היא ניסתה לתלות את התחושות הלא מוסברות, בכך שהתפרקו המשקפיים, והעין חשופה לאוויר. אך כאשר הסתירה את העין השמאלית והיא הצליחה לראות את סביבתה, היא קלטה, כי אכן קרה לה נס. **שב לה מאור העין הימנית. היא רואה כאחד האדם!** בינתיים, יצא אביה מביה"כ ונדהם למראה בתו, היא נראתה ממש כמו לפני שיצאה לטיול...

לאחר שעברו על השניים כמה שעות של התרגשות עזה, הם נזכרו, כי בעצם הם מוזמנים היום אל הרופא המומחה, "אבל אבא", אמרה חיה, "אני חשה מצוין ואין צורך בבדיקה, אפשר לבטלה". הרב גרוסמן חשב להסכים עם בתו, אך במחשבה נוספת החליט, כי אם הרבי כתב ש"נכון הדבר" להיפגש עם הרופא, יש לקיים את הבדיקה, גם אם היא נראית מיותרת.

השניים החליטו לא לספר לרופא דבר על ההתפתחויות האחרונות ולהגיש לו את התיק הרפואי כמות שהוא. הרופא החל לעלעל בתיק עב הכרס מתחילתו לסופו, המסמך האחרון בתיק היה אבחנה של רופא ישראלי, שניתנה ארבעים ושמונה שעות קודם לכן, על פיה מדובר בעניין אבוד, וכי אין כל סיכוי שכושרה של העין ישוב אפילו חלקית.

הרופא הרים את עיניו והביט חליפות בחומר הכתוב ובחיה, ניכר היה כי אינו קולט את המתרחש, "אני לא מבין מה קורה. לפניי נערה בריאה לגמרי, האם עליי להסיק כי התיק הרפואי אינו שייך לך?" – "ראה, דוקטור", סיפר האב, "היינו הבוקר אצל הרבי מליובאוויטש ו... "הכול מובן", עצר הרופא את דבריו, "למה לא אמרתם מיד? אם ברכתו של הליובאוויטשער בתמונה - הכול אפשרי..."

הרופא הוסיף, כי לשם הסקרנות, ברצונו לבצע בדיקה אטומית, שבה ניתן לראות את ההיסטוריה של העין עד עשרים שנה לאחור. "פשוט, מעניין אותי לדעת מה היה מצב העין, לפני שהרבי בירך אתכם", נימק את דביו. אלא שממצאי הבדיקה אכזבו אותו, לא ניתן לזהות שום שריד ממה שעבר על העין. העין שבאותו בוקר עוד הייתה עיוורת לחלוטין, נראתה בריאה לאורך כל ההיסטוריה שלה..."

"אתם יכולים לזרוק את כל התיק הזה", הצביע הרופא על אוסף המסמכים הרפואיים, "אף אחד לא יאמין, כי הוא שייך לכם..."

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
--	--	---	---	--